

Zločin u karlovačkom naselju Sajevac

Izvještaji s glavne rasprave

17. prosinca 2010. – otvaranje glavne rasprave, čitanje optužnice, izjašnjavanje o krivnji, dokazni postupak

Izvještava: Martina Klekar - Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prate: Milena Čalić Jelić – Documenta, Monika Čavlović – OSCE

Predsjednik vijeća je otvorio zasjedanje, objavio predmet glavne rasprave i sastav vijeća za ratne zločine na koji stranke nisu imale primjedbi. Nakon konstatacije da su ispunjene pretpostavke za održavanje glavne rasprave, vijeće je utvrdilo istovjetnost optuženika.

Nakon što mu je pročitana optužnica, optuženiku su predočene odredbe o njegovim pravima u postupku iz čl. 4. i 5. ZKP-a te je isti potom izjavio da će se braniti u prisutnosti branitelja. Pozvan da se izjasni o tome kakav stav zauzima prema optužnici naveo je da se **ne smatra krivim** te da će svoju obranu iznijeti na kraju dokaznog postupka.

DOKAZNI POSTUPAK

Vijeće je usvojilo dokazne prijedloge tužitelja da se kao svjedoci ispituju: Hrvoje Miličević, Marijan Protulipac, Marijan Gojak, Drago Gojak, Ivan Lacković, Zlatko Račić, Zoran Jurčević, Ivica Kočevan Korenjak, Zlatko Živković i Željko Pavletić, koji su kao pripadnici ZNG-a, Narodne zaštite i MUP-a RH sudjelovali u samom događaju, Nediljko Vudragović na okolnost njegovih saznanja o samom događaju i stanja nakon događaja, Darko Šlat koji je u kritično vrijeme bio voditelj Centra za obavješćivanje Općine Karlovac, Branka i Nenad Roknić kao očevici samoga događaja i oštećenici u ovom postupku, vještak za balistiku Rade Stojadinović i vještakinja za sudsku medicinu Vedrana Petrovečki.

Također je usvojen i dokazni prijedlog da se pročita rješenje Općinskog suda u Karlovcu (list 7–11 spisa), rodni list (list 22 spisa), rješenje Centra za socijalnu skrb (list 23 spisa), rješenje MUP-a o naoružanju (list 70–71 spisa), izvješće o sistematskom pregledu optuženika (list 72 –73), medicinska dokumentacija za optuženika (list spisa 74-75, 88-92, 306-309), vojna dokumentacija (list 71-81, 84-87), izvod iz matice umrlih (list 127-129), iskaz svjedokinje pok. Ane Gojak (list 151), zapisnici i izvješća o ekshumaciji (165-166, 173-174), zapisnik o obdukciji s nalazom i mišljenjem (175-177), zapisnik s rekonstrukcije (list 292-298) sa skicom (300-303), pisani nalaz i mišljenje vještaka za sudsku medicinu i balistiku (list 515-320, 354-380) te izvod iz kaznene evidencije za optuženika.

O dokaznom prijedlogu tužitelja da se kao svjedoci ispituju Mile Teršić i Mirka Mrkalj vijeće će odlučiti naknadno.¹

¹ Zamjenik ŽDO-a je naveo da je ispitivanje Mile Teršića i Mirka Mrkalja predložila podneskom punomoćnica oštećenika, a iste bi trebalo ispitati na okolnosti zatečenog stanja u kući oštećenika nakon samog kritičnog događaja te na okolnosti sahrane oštećenika. Branitelj optuženika se protivio ovom dokaznom prijedlogu, navodeći kako niti jedan od do sada ispitanih svjedoka nije spomenuo ovo dvoje predloženih svjedoka i nema u spisu nikakvih podataka o tome da bi isti znali bilo što o kritičnom događaju. Zamjenik ŽDO je pojasnio razloge predlaganja ovih dviju osoba kao svjedoka, rekavši kako je područje na kojemu se događaj zbilo odmah nakon istoga okupirano te da niti oštećenici više nisu dolazili u kuću pa su tek naknadno saznali da su njih dvojica nakon događaja došli u kuću i sudjelovali u pokapanju tijela.

Glavna rasprava je odgođena, a slijedeća je zakazana za **20. siječnja 2011. g.** u 09,00 sati, soba br. 96/III.

20. siječnja 2011. godine - nastavak dokaznog postupka

Izvjestava Milena Čalić-Jelić, Documenta - Centar za suočavanje s prošlošću

Postupak pratili: Martina Klekar, GOLJP, Monika Čavlović, Ured OESS-a u Zagrebu, novinari 24 sata, Večernjeg lista, obitelj optuženog

Saslušani su slijedeći svjedoci: Zoran Jurčević, Zlatko Račić, Hrvoje Miličević, Drago Gojak, Marijan Gojak, Marijan Protulipac.

Svjedočenje Zorana Jurčevića

Iskazivao je istovjetno kao na zapisniku u istrazi od 24. srpnja 2008.

Svjedok je iskazao da mu nije jasno zašto je pozvan na sud te ispitivan u policiji jer ne smatra da se radi o ratnom zločinu. Rekao je da ne možete počiniti ratni zločin, ako na vas netko iz kuće baca bombe i puca.

Na posebno pitanje zamjenika ŽDO, svjedok je izjavio da se ne sjeća imena ljudi koji su sudjelovali u akciji. On gotovo nikoga nije poznao, osim Hrvoja Miličevića, vozača kombija Pavliška, koji ga je ranjenog prevezao u bolnicu te osobe zvane "Delta", koji ima kafić na Bundeku u Zagrebu.

Okrivljenog ne poznaje, ne sjeća ga se iz tog događaja, već smatra da ga je prvi puta vidio u sudnici.

Na pitanje branitelja, svjedok je naveo da prije nego što je bačena ručna bomba iz kuće nije bilo nikakvog pucanja, tek nakon toga je došlo do pucnjave. To je bila obostrana pucnjava, iz kuće na njih (pripadnike HV-a), a oni su pucali po kući. Naveo je da zna da je pucano iz kuće, da je iz kuće pucano karabinom, a da nitko od pripadnika HV-a nije imao karabin.

Svjedok je dodatno pojasnio da je njegova jedinica bila formirana četiri mjeseca prije inkriminiranog događaja i da se sastojala od tri voda, uglavnom dobrovoljaca iz Zagreba. Kritičnog dana on je bio u drugom vodu, jer se zamijenio kako bi dan poslije bio slobodan. Zato i nije poznao ljude u tom vodu. Nadodao je da je ondje bilo domaćih ljudi iz tog sela i kraja, kao i ljudi u policijskim odorama koji su došli radi postavljanja beztrajnog topa.

Svjedok je naveo da su osim njega pri eksploziji ručne bombe ranjeni i Miličević i Lacković.

Svjedočenje Zlatka Račića

Iskazivao je istovjetno kao na zapisniku u istrazi 02. srpnja 2008.

Svjedok je iskazao da je on jedan od prvih ranjenih u kritičnom događaju. Ranjen je kada je iz kuće na njih bačena ručna bomba. On se sjeća da je Jurčević povikao "Pazi bomba!", ali nije stigao reagirati. U grupi su osim njega bili ranjeni Jurčević i Lacković. Od ostalih koji su sudjelovali u akciji sjeća se svog zapovjednika Ivice Korenjaka te Bože Čižmešije.

Naveo je da je iz kuće na njih pucano malokalibarskom puškom, što on kao lovac dobro razaznaje. Još se sjeća da je zapovjednik Korenjak pozivao ljude iz kuće da se predaju.

Na posebno pitanje zamjenika ŽDO, svjedok je odgovorio da je bio pripadnik 102. samostalne satnije "Kobre", a osim njih u akciji su sudjelovali pričuvni policajci. Svjedok je izjavio da ne poznaje optuženog, da je iz Novog Zagreba te da nije poznavao ni selo ni ljude u kojem su bili.

Na pitanje branitelja, odgovorio je da su već bili na pola sela te su upozoravali ljude da bi moglo doći do pucnjave, da su ulazili u svaku kuću u kojoj je još bilo ljudi. Selo je bilo gotovo napušteno, s obzirom da se nalazilo na prvoj crti bojišnice. U dvorištu kuće na njih je bačena bomba. On je u eksploziji ranjen i prevežen je u bolnicu.

Na pitanje predsjednika vijeća svjedok je pojasnio da su tih dana u Karlovcu bile najžešće ratne operacije.

Svjedočenje Hrvoja Miličevića

Iskazivao je suglasno kao na zapisniku od 29. lipnja 2009.

Svjedok je iskazao da je u trenutku eksplozije bio 200m udaljen od kuće te su uputio prema istoj. Kad je došao zamijetio je da Lacković ranjen leži u dvorištu iza bunara. Vidio je da su još neki suborci ranjeni. Sama kuća je bila utvrđena i izgledala je kao bunker. Ušao je u kuću no na ulazu je bio ranjen. Svijesti je došao na cesti, gdje su mu pružili prvu pomoć. Rekli su mu da ga je Čižmešija izvukao iz kuće.

Na posebno pitanje zamjenika ŽDO, svjedok je odgovorio kako se sjeća da su s njim u akciji bili još i Marković te Lacković, koji je bio ranjen, a za druge se ne sjeća.

Opisao je da je pretrčao dvorište, sakrio se iza nekih kola, a potom došao do kuće. Na kući nije bilo vrata, na desnoj strani od njega bile su stepence za kat kuće, i koliko se sjeća, na stepenicama je bio jedan jako mlad dečko koji je na njega pucao. Mladić nije nišanio, pucao je „onako sa kuka“. Osim te mlađe osobe nikoga drugog nije vidio u kući. Pogođen je u prsa i prevežen u bolnicu.

Na posebno pitanje branitelja, svjedok je odgovorio da je zadobio prostrijelnu ranu, ali u medicinskoj dokumentaciji nije konstatirano iz čega je pucao. Dodao je da se poslije izvjesno vrijeme liječio u bolnici pa nije susretao svoje suborce. O događaju je tek naknadno, kad je započelo ovo suđenje, čitao u novinama. Tek tada je saznao da je u kući netko ubijen.

Svjedočenje Drage Gojaka

Iskazivao je istovjetno kao na zapisniku iz istrage od 29. lipnja 2011

Svjedok je srodan sa okrivljenikom pa je, prethodno upozoren prema čl. 234. st. 3. ZKP-a, izjavio da ne prihvća blagodat oslobođenja od obveze svjedočenja.

Svjedok je iskazao da je u kritičnom razdoblju bio u narodnoj zaštiti. On i ostali stanovnici njegove ulice ostali su čuvati ulicu (Ulica braće Gojak). U to vrijeme su već dva dana trajala ratna događanja na području Turnja i Slunjskih brda, a Karlovac je bio najžešće raketiran.

Dio stanovništva njegove ulice već je izbjegao jer se očekivao dolazak tenkova iz kasarne u Kamenskom., Hrvatsko stanovništvo izbjeglo je prema gradu Karlovcu, a srpski prema vojarni.

Kritičnog dana pripadnici 102. postrojbe došli su do jedinice u kojoj je bio i svjedok, sa zadatkom postavljanja beztrajnog topa. Svjedok i njegov bratić Marijan već su prošli pored kuće. Sa ceste je vidio da su neki gardisti ušli u dvorište kad se čuo povik bomba i potom eksplozija. Izjavio je da ne zna zašto su gardisti ušli u to dvorište, ali pretpostavlja da su ondje htjeli postaviti beztrajni top jer je

pozicija kuće bila dobra, na zavoju, pa je bio dobar pregled. On i njegov bratić skočili su u obližnji kanal. Ne može tvrditi da se iz kuće pucalo, ali po položaju gardista, koji su se skrivali, bio je takvog dojma.

Na posebno pitanje zamjenika ŽDO, svjedok je odgovorio da je okrivljenik u to vrijeme bio pripadnik MUP-a, da je imao zadatak obrane ulice u kojoj su živjeli. On je sudjelovao u toj akciji, ali svjedok ne zna na koji način, jer on nije bio u dvorištu, a iz kanala je samo vidio neke ranjene koje su iznosili iz dvorišta. Svjedok ne može tvrditi koliko je gardista ušlo u dvorište.

Na posebno pitanje branitelja, odgovorio je da nije vidio da je kuća bila utvrđena. Vidio je spuštene roletne, misli da su dvorišna vrata bila zatvorena te da su ista otvorili gardisti.

Na posebno pitanje predsjednika vijeća, odgovorio je da je kasnije čuo da su u kući stradali brat i sestra Roknić te Roknićeva kćerka. Povratnici Srbi su pričali da je dijete dugo plakalo i pomagalo, ali da joj nitko nije došao pomoći.

Izjavio je da nikada nije bio u kući obitelji Roknić, da nije mogao vidjeti da li je netko ušao u kuću, jer se u kuću ulazilo sa stražnje strane, a ne iz pravca ceste na kojoj je on stajao.

Svjedočenje Marijana Gojaka

Iskazivao je istovjetno kao na zapisniku iz istrage od 29. lipnja 2011.

Svjedok je srodan sa okrivljenikom te je upozoren prema čl. 234. st. 3 ZKP-a. Izjavio je da ne prihvaća blagodat oslobođenja od obveze svjedočenja.

Svjedok je izjavio da je njegov brat (optuženik) kao i ranjeni gardist imao automatsku pušku i pištolj, a ostali vojnici ZNG-a imali su automatske puške. Svjedok ne zna tko je ušao u kuću, čuo je strašnu pucnjavu. Tada nije čuo da je netko u kući ubijen, tek kasnije je čuo takve priče. Nakon događaja je posjetio svoga brata, koji je izgledao "kao u komi".

Svjedočenje Marijana Protulipca

Iskazivao je istovjetno kao na zapisniku iz istrage od 29. lipnja 2010.

Svjedok je izjavio da je navedenog dana bio na kontrolnom punktu pokraj kojeg je prošao Vudragović, koji je prevozio ranjene u akciji u bolnicu. Vudragović je rekao svjedoku da Marko Roknić baca bombe na gardiste te se udaljio automobilom prema bolnici.

Na posebno pitanje branitelja, svjedok je izjavio da je sigurno čuo eksploziju bar jedne bombe, no da ne može sa sigurnošću tvrditi je li bilo više detonacija.

Izjavio je da je u kritično vrijeme u tome dijelu grada ostalo samo srpsko stanovništvo, a i inače je naselje bilo nastanjeno pretežito srpskim stanovništvom. Po svjedokovoj procjeni u naselju je bilo 70% srpskog stanovništva.

Nastavak rasprave određen je za **15. veljače 2011. godine u 9,00 sati.**

09.06.2011.godine - ponovni početak rasprave

Izvjestava: Milena Čalić-Jelić, Documenta, centar za suočavanje s prošlošću
Postupak pratili: Marko Sjekavica, Građanski odbor za zaštitu ljudskih prava, predstavnik Ureda OESS-a u Zagrebu, obitelj optuženog

Nakon ponovnog otvaranja² rasprave i objavljivanja predmeta glavne rasprave u izmijenjenom sastavu vijeća:

Ivan Turudić, predsjednik vijeća

Lidija Vidjak, članica vijeća

Ratko Ščekić, član vijeća

predsjednik vijeća konstatirao je da su na raspravu pristupili: zamjenik ŽDO Zagreb Jurica Ilić, optuženici Željko Gojak (u pritvoru) te njegov branitelj Mijo Golub, a da punomoćnica oštećenika nije pristupila, ali uredno ispričala svoj nedolazak.

Vijeće je utvrdilo istovjetnost optuženika.

Glavna rasprava je počela čitanjem optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu broj K-DO-188/10 od 17. prosinca 2010. godine. Nakon što je pročitana optužnica, optuženiku su predočene odredbe o njegovim pravima u postupku.

Optuženi Željko Gojak pozvan da se izjasni o tome kakav stav zauzima prema optužnici naveo je da se ne smatra krivim te da će svoju obranu iznijeti na kraju dokaznog postupka.

Dokazni postupak – dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO je predložio neposredno saslušanje 5 svjedoka koji nisu dali svoj iskaz prije prekida postupka, neposredno saslušanje sudskomedicinskog i balističkog vještaka, putem video-linaka saslušanje Branke i Nenada Roknić, koji danas prebivaju u Srbiji, te čitanje do sada ispitanih svjedoka.

Branitelj okrivljenog je suglasan sa svim dokazima i nema daljnjih dokaznih prijedloga.

Rješenje vijeća

Neposredno će se saslušati svjedoci Darko Šlat, Nedjeljko Vudragović, Ivica Kočevar-Korenjak, Zlatko Živković i Željko Pavletić, te sudskomedicinski i balistički vještak, pročitati će se iskazi ispitanih svjedoka te dokumentacija u spisu.

O prijedlogu za ispitivanje oštećenih odlučit će se naknadno.

Po službenoj dužnosti provest će se psihijatrijsko vještačenje okrivljenika na njegovu ubrojivost *tempore criminis*, nakon iznošenja obrane.

Nastavak glavne rasprave određen za **08. srpnja 2011.**

8. srpnja 2011. godine – nastavak dokaznog postupka
--

Izvjestava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava
Postupak pratili: Monika Čavlović, Ured OESS-a u Zagrebu, obitelj optuženog

²Zakon o kaznenom postupku, čl. 310 st. 3; Glavna rasprava mora iznova početi i svi se dokazi moraju ponovno izvesti ako se rasprava drži pred drugim predsjednikom vijeća. Isto vrijedi i u slučaju ako je odgoda trajala dulje od dva mjeseca.

Svjedočenje - Marijan Gojak

Nije vidio svog brata Željka da je pucao, a niti da je ulazio u kuću. Dodao je da nije mogao vidjeti ulaz u kuću Roknićevih.

Čuo je jednu detonaciju i pucnjavu.

Svjedočenje - Drago Gojak

Rekao je da je on bratić optuženog. Pripadnici ZNG-a došli su sa zadatkom da ostave beztrajni top jer se očekivao napad iz kasarne JNA. Kada su došli do kuće obitelji Roknić procijenili su da je to dobro mjesto za postavljanje topa. Čuo je povik „bomba“ i vidio gardiste kako istrčavaju iz dvorišta, potom je eksplodirala bomba i započeo je oružani sukob. Zajedno sa optuženikovim bratom Marijanom pričekao je da se pucnjava smiri pa su istrčali do udaljenih kuća.

Vidio je ranjene gardiste, dolazak njihova zapovjednika koji je naredio prekid i povlačenje pa su se svi povukli prema početnom položaju. Njegov primarni cilj bio da dođe do svoje kuće i uzme neke lijekove i pomagala za svoga oca koji je bio invalid.

Potvrdio je da je bio uvjeren da se radilo o obostranoj pucnjavi.

Svjedočenje - Darko Šlat

Bio je voditelj Centra za obavješćivanje.

Ne sjeća se da je dobio dojavu da je u Sajevcu bačena ručna bomba. Dojave su dobivali od građana. Koliko je njemu poznato na području Sajeveca nije bilo osoba koji bi bile zadužene za obavješćavanje i dojavljivanje.

Svjedočenje - Nedeljko Budragović

Događaja se ne sjeća dobro jer je od njega prošlo 20 godina, a u međuvremenu je doživio i moždani udar. Kuća obitelji Roknić nalazila se preko puta njegove kuće. Za vrijeme sukoba cijelo vrijeme bio je sklonjen sa suprugom i kćerkom u podrumu kuće. Prisjetio se da je čuo kako ga je netko pozvao da ranjenog mladića odvede u bolnicu, a pritom je čuo i da je jedna djevojčica ranjena.

Okrivljenog Gojaka poznaje. Otac okrivljenika i njegov otac su se družili. Poznavao je i obitelj Roknić. Sa njima nisu bili u dobrim odnosima. Ne zna da li su se optuženik i pok. M. Roknić družili.

Svjedočenje - Ivica Kočevar Korenjak

Bio je uniformirani pripadnik Zbora narodne garde.

Kada su tenkovi krenuli na njih, odlučili su se za postavljanje bestrajnog topa. U jednom trenutku čuo je detonacije dvije bombe. Reкао je da je pogođen u pluća, ruke i noge. Pao je u nesvjest te je odvezen u bolnicu. U trenutku padanja bombe bio je udaljen 40-50m od kuće. Pucalo se sa svih strana, kao i sa krova kuće obitelji Roknić. Vidio je da su ispred ulaznih vrata bile položene vreće, a u blizini su se nalazila i zaprežna kola. Nije vidio da li su vrata bila razorena i je li netko ulazio u kuću.

Svjedočenje - Zlatko Živković

Bio je pripadnik Zbora narodne garde. Na dan kada se dogodio inkriminirani događaj, oko 10 sati, dobili su dojavu da dolaze tenkovi. Zajedno sa kolegom otišao je postaviti bestrajni top. Započela je pucnjava i tada je i ranjen. Na njih su pucali iz raznih objekata. Sa lijeve strane, gledano u pravcu vojarne, pucalo se iz kuće iz prizemlja, a sa desne strane bila je jedna malo uvućena kuća iz koje se pucalo sa drugog kata, na kojem je visilo i sušilo se rublje.

Svjedočenje - Željko Pavlović

Čim je započela pucnjava pobjegao je do kuće Nedeljka Budragovića s kojim je boravio zajedno u podrumu. Tamo je bio sve dok nije ranjen gardist. Čuli su kako netko doziva Nedeljka i traži da ranjenog gardistu odveze u bolnicu. Ukrkali su ga u auto marke „Yugo“, a potom ga je Nedeljko i odveo. On je ostao sa njegovom kćerkom u kući. Okrivljenika nije vidio.

Nastavak glavne rasprave zakazan je za 29. kolovoza 2011., kada je predviđeno saslušanje sudskomedicinskog i balističkog vještaka.

29. kolovoza 2011. godine – nastavak dokaznog postupka

Izveštava: Milena Čalić-Jelić, Documenta

Suđenje prate: predstavnik Ureda OEES-a u Zagrebu, supruga optuženog

Nakon utvrđivanja da na raspravu nije pristupila sudsko-medicinska vještakinja doc. dr. Vedrana Petrovečki, koja je svoj izostanak opravdala privremenom zabranom obavljanja djelatnosti radi pokrenutog kaznenog postupka, vijeće je riješilo da se glavna rasprava nastavlja.

Obrana okrivljenog Željka Gojaka

Optuženi je iznosio svoju obranu tijekom istrage, 19. listopada 2010.

Okrivljeni je izjavio da je kao pripadnik MUP-a 5. listopada 1991. bio kod kuće Ivana Pregelja, koji je bio neformalni zapovjednik obrane tog područja. Kako se očekivao prodor tenkova JNA iz obližnje kasarne, naređeno mu je da ode kod kuće na broju 120, gdje je najbolja lokacija za postavljanje beztrajnog topa. Na to mjesto su stigli i pripadnici ZNG, "Žute rukavice", te brat okrivljenog Marijan Gojak, Drago Gojak i Željko Pavletić.

Okrivljeni je iskazao da je obavijestio vlasnika kuće, Miladina Ninkovića, o događanjima te se zajedno sa gardistom Božom, za kojeg je iz sudskog spisa saznao da je danas pokojni, zaputio prema kući Roknića, kada je pala bomba. Okrivljeni je tom prilikom ranjen u desnu šaku. Primijetio je još jednog ranjenika kojeg su on i Božo doveli do šupe ispod kuhinjskog prozora. Na kućnim prozorima su bile naslagane vreće s pijeskom. Iz kuće se čula galama i pucnjevi. U kuću je utrčao Božo, a potom i okrivljeni. Okrivljeni je izjavio da je sa ulaskom u kuću vidio jednog gardistu ranjenog u srce, na ulaznim vratima se s njim mimoišla Anka Gojak, supruga okrivljenikovog djeda. Na povike da je u kući histerična žena i ranjeno dijete okrivljeni je istrčao po susjeda Neđu da svojim automobilom preveze ranjene do bolnice. U automobil su smjestili ranjene gardiste, iako je okrivljenik mislio da će voziti djevojčicu. Okrivljenik je izjavio da im je u bolnici pružena pomoć, a da su po povratku greškom vozača ponovno upali u zasjedu gdje je ponovno ranjen.

Na pitanje branitelja, okrivljenik je odgovorio da zbog protoka vremena ne može sa sigurnošću reći je li bilo pucnjave prije nego što je pala bomba, da Rokniće nije poznao nitko od pripadnika ZNG, on ih je poznao, ali nije znao tko se u datom trenutku nalazio u kući. Nadalje je pojasnio da je prilikom ulaska u kuću vidio dvojicu ranjenih gardista te tijelo ubijenog Marka Roknića. Nije vidio ženu ni ranjeno dijete, već mu je Božo rekao da se u kući nalazi žena i ranjeno dijete.

Okrivljenik je izjavio da nije ušao dalje od ulaznih vrata gdje se mimoišao sa Ankom Gojak, koja je dolazila iz kuhinje.

Nakon predočavanja iskaza iz istrage, gdje je okrivljenik izjavio da je ispalio dva-tri metka nakon ranjavanja, okrivljenik je odgovorio da se sada toga više ne sjeća.

Na pitanja zamjenika ŽDO, okrivljenik je odgovorio da je bio u strašnom šoku, da se ne sjeća da li se na njih pucalo s dvorišne strane kuće, da o navedenom događaju nije pričao niti sa bratom niti sa ostalima, dok pripadnika ZNG nije ni vidio sve do ovog sudskog postupka.

Na pitanja predsjednika vijeća okrivljenik je odgovorio da za vrijeme tog događaja i neposredno nakon nije ni znao da su ubijene Dragica Ninković i Danijela Roknić. U kuhinju nije ulazio, a ista je bila udaljena 2 do 3m.

Na daljnje pitanje okrivljenik je pojasnio da je on istrčao iz kuće na cestu pozvati Neđu za pomoć, jer je htio prevesti ranjenu djevojčicu, ali Božo je donio ranjenog Miličevića, a drugog ranjenika su iznijeli drugi gardisti koji su u međuvremenu ušli u kuću. Posljednji pucnjevi čuli su se kad je Božo ušao u kuću. Na daljnje pitanje, okrivljenik je odgovorio da mu nije jasno zašto ga je Anka Gojak teretila, da je s njom bio u dobrim odnosima. Ona se vratila u selo 1996. i nikada s njom nije pričao o tom događaju. Zadnji put ju je vidio prije njene smrti.

Vještak balističar dipl. inž. Rade Stojadinović

Vještak je izjavio da ostaje kod mišljenja danog 22. listopada 2010., ali kako nije upoznat s iskazima tijekom rasprave, osobito svjedoka očevidaca, možda neće biti u mogućnosti odgovoriti na postavljena pitanja.

Vijeće je svojim rješenjem

odredilo dopunski rok od 15 dana za proučavanje spisa te eventualnu nadopunu mišljenja i nalaza vještaka, nakon čega će spis biti dostavljen psihijatrijskom vještaku dr. Zduniću radi provođenja psihijatrijskog vještačenja okrivljenika.

Sljedeće ročište glavne rasprave bit će zakazano pisanim putem.

19. listopada 2011. godine - nastavak dokaznog postupka

Izveštava Milena Čalić-Jelić, Documenta, centar za suočavanje s prošlošću

Postupak pratili: predstavnici Ureda OEES-a u Zagrebu, obitelj optuženog

Nalaz i mišljenje vještaka dr. Davora Zdunića

Vještak je izjavio da u potpunosti ostaje kod danog psihijatrijskog nalaza i mišljenja utemeljenog na provedenoj psihijatrijsko-psihološkoj obradi optuženika, analizi spisa i njegove medicinske dokumentacije. Vještak je izjavio da je optuženik danas, 20 godina nakon *tempore criminis*, osoba solidnih mentalnih sposobnosti, sa inteligencijom na gornjoj razini visokog prosjeka, urednog razmišljanja i pamćenja i nema znakova psihoorganskih oštećenja. Potvrđen je kronični PTSP, optuženik ima 40% HRVI, te je danas zbog sudskog postupka uznemirene, otvorene bojazni i neurotski depresivan.

U inkriminirano vrijeme vještak ocjenjuje da je optuženik morao imati neke od navedenih karakteristika ličnosti te da nije bio osoba s povišenom razinom agresivnosti, niti sadizma. U situaciji prema stanju spisa došlo je do životne ugroženosti i tipične reakcije su tip bijega ili tip borbe, a iste nisu dostatno planirane ni promišljene, prestrašenost, stanje šoka, koje dovode do ocijene smanjene ubrojivosti, ali ne u znatnijem stupnju. Vještak je dodao da nema potrebe za izricanjem nekakvih psihijatrijskih mjera sigurnosti.

Nalaz i mišljenje vještaka dipl. inž. Rade Stojanovića

Vještak je izjavio da u potpunosti ostaje kod svog mišljenja te dopune balističkog nalaza i mišljenja te na posebna pitanja odgovara da ozljede Dragice Ninković nisu mogle nastati od metka iz pištolja, nego iz automatske puške. Iako streljivo 7,62 spada u najsnažnije projekte pištolja, isti nisu dostatne mase da uzrokuju takva oštećenja. Na upit branitelja, vještak je odgovorio da s obzirom na ranjavanje malodobne oštećenice Danijele Roknić pucanjem u leđa dok je sjedila u krilu svoje majke, prema iskazu Ane Gojak, da je u pitanju bio direktan hitac isti bi prošao kroz njeno tijelo i zabio se u tijelo majke Branke Roknić, stoga vještak pretpostavlja da se radi o nedirektnom hicu od podnih pločica, od čega se metak raspao na manje dijelove i da je neki od tih dijelova završio u tijelu oštećenice. Vještak temelji svoj zaključak prema foto-elaboratu iz kojih je razvidno da su nakon događaja izvađene podne pločice, dok su na neizvađenima vidljivi elementi hitaca. Na pitanje predsjednika vijeća iz čega vještak zaključuje, vještak objašnjava da je očevid rađen 2010., a događaj se zbio 1991., te da je vrlo vjerojatno da oni nisu mogli gledati te pločice pa su ih izvadili.

Nakon predodjenja iskaza Branke Roknić u dijelu u kojem oštećenica navodi da su prije ulaska vojnici pucali u zatvorena kuhinjska vrata, vještak odgovara da postoji mogućnost da su projektili prošli i kroz zatvorena vrata. Vještak ostaje kod tvrdnje da su u hodniku i kuhinji ispaljeni kratki rafali, te da nema dokaza da su na prozorima bile vreće s pijeskom jer na očevidu nisu nađeni tragovi rasutog pijeska.

Predsjednik vijeća je zabranio vještaku odgovor na pitanje branitelja da li se opisani način osvajanja objekta može uvrstiti u standardni način prema vojnoj doktrini, jer to nije struka balističara.

Nalaz i mišljenje vještaka prof. dr. Dušana Zečevića

Vještak je izjavio da je prilikom pregleda spisa te uvidom u foto-elaborat zamijetio da su na tijelu Danijele Roknić utvrđene i ozljede lubanje koje nisu navedene u prethodnom nalazu i mišljenju pa je zamolio dodatni rok za dopunu nalaza i mišljenja.

Rješenje o produljenju pritvora

Branitelj okrivljenika je predložio da se ukine pritvor okrivljenog jer nakon današnjeg izlaganja mišljenja i nalaza vještaka balističara više ne proizlazi sumnja da je optuženi počinio djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret te je dodao da sud treba cijeliti i vrijeme koje je do sada okrivljeni proveo u pritvoru.³

Zamjenik ŽDO protivio se navedenom prijedlogu.

Vijeće je svojim rješenjem odbilo prijedlog branitelja za ukidanje pritvora protiv optuženog Željka Gojaka.

Sudsko vijeće je odredilo novo balističko vještačenje po vještaku Vedranu Nuiću i sudsko-medicinsko vještačenje po vještaku Dušanu Zečeviću.

Nastavak rasprave određen je za **23. 11. 2011. godine u 9,00 sati.**

23. studenog 2011. godine - nastavak dokaznog postupka

Izvjštava Milena Čalić-Jelić, Documenta - Centar za suočavanje s prošlošću

Postupak pratili: Predstavnik Ureda OEES-a u Zagrebu, monitorica GOLJP-a, obitelj optuženog

Nalaz i mišljenje vještaka dr. Dušana Zečevića

³ Željko Gojak se nalazi u pritvoru od 22. listopada 2010. po rješenju istražnog suca ŽS u Zagrebu

Vještak-patolog je izjavio da u potpunosti ostaje kod danog nalaza i mišljenja te je na posebno pitanje branitelja okrivljenog izjavio da ozljede glave na tijelu Danijele Roknić prema njegovom mišljenju (koje je različito od mišljenja liječnice koja je dala prvotni nalaz i mišljenje) nisu mogle nastati djelovanjem mehaničkih sredstava prilikom otkopavanja/ekshumacije.

Nalaz i mišljenje vještaka dipl. inž. Vedrana Nuića

Vještak-balističar je izjavio da u potpunosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja.

Na posebno pitanje branitelja okrivljenog odgovorio je da se ne može zaključiti je li pok. Danijela Roknić pogođena direktnim hicem ili odbijenim zrnom ili njegovim fragmentima. Pregledom foto-elaborata odjeće, prema oštećenjima na donjem dijelu trenirke može se zaključiti da je isto izazvano direktnim pogotkom, ali da bi se sa sigurnošću dokazalo potrebno je provesti dodatno kemijsko ispitivanje, ukoliko je odjeća dostupna. Isto ispitivanje bilo bi potrebno provesti i na odjeći žrtve Dragice Ninković, gdje je zbog zbog svijetle boje rozne trenirke razvidno mehaničko oštećenje karakterističnog izgleda koje odgovara direktnom pogotku. Vještak nije bio u mogućnosti odrediti iz kojeg je oružja pucano jer prijašnji vještak nije odredio nominalni i specifični kalibar fragmenta streljiva izvađenih iz tijela žrtava, njihovu veličinu i težinu te opće karakteristike žlijebova. Prilikom izrade mišljenja vještak nije imao navedene fragmente jer mu isti nisu ni ustupljeni, iako je prethodni vještak izjavio da ih je predao sudu. Vještak je izrazio svoju rezervu prema izuzetim tragovima jer je prethodni vještak sudjelovao na očevidu i sam izuzimao dokaze, što je zadatak istražnog suca, kao i sumnju da se očevidom 19 godina nakon izvršenog kaznenog djela ne može sa sigurnošću tvrditi da su izuzeti dokazi nastali baš u vrijeme događaja.

Daljnji dokazni prijedlozi

Sudsko vijeće je odredilo da na slijedeću raspravu ponovno pozove vještaka balističara Radu Stojadinovića kao i drugog vještaka balističara Vedrana Nuića radi eventualnog usaglašavanja mišljenja.

Nastavak rasprave određen je za **13. prosinca 2011. godine u 9,00 sati.**

13. prosinca 2011. godine - nastavak dokaznog postupka

Izvjestava Milena Čalić-Jelić, Documenta - centar za suočavanje s prošlošću

Postupak pratili: predstavnici Ureda OEES-a u Zagreb, Građanskog odbora za ljudska prava, obitelj optuženog

Sudsko vijeće je odredilo novo kombinirano kemijsko-balističko vještačenje po vještaku Damiru Tomašku na sve okolnosti na koje su ispitani prijašnji vještaci-balističari te radi dodatnog kemijskog vještačenja bijele tvari pronađene na zrnu metka iz tijela pokojne Dragice Ninković te odjeće obje žrtve ne bi li se utvrdilo da li su pogođene direktnim ili indirektnim hicima.

Nastavak rasprave određen je za 10. siječnja 2012. godine u 9,00 sati.

Zapažanja monitora:

1. Sudsko vijeće je tijekom zadnje rasprave odlučilo provesti dokaz suočavanjem dvojice vještaka balističara čiji se nalazi i mišljenja u određenim dijelovima znatno razlikuju. Do predloženog suočavanja vještaka nije došlo zbog pogreške suda jer nije dostavljen nalaz i mišljenje drugog vještaka prvom da bi se isti mogao očitovati na razlike u nalazima.

Određeno je dodatno vještačenje iako je već kod drugog vještačenja ostalo upitno gdje su pohranjeni materijalni dokazi izuzeti prilikom očevida te da li sud i dalje čuве odjeću žrtava izuzetu prilikom ekshumacije.

2. Treba napomenuti da je okrivljeni već više od godinu dana u pritvoru te bi stoga ovaj postupak trebao biti vođen s više pažnje radi poštivanja razumnog roka suđenja.
3. Radi većeg osjećaja sigurnosti svjedoka/oštećenika na traženje DORH optužnica u ovom predmetu je skinuta sa portala.

10. siječnja 2012. g odine - nastavak dokaznog postupka

*Izvjestava Milena Čalić-Jelić, Documenta, centar za suočavanje s prošlošću
Postupak pratili: HTV, Građanski odbor za ljudska prava, obitelj optuženog*

Kako je neposredno prije rasprave vještak Damir Tomašek predao novi nalaz i mišljenje balističkog vještačenja isto je tijekom rasprave uručeno zamjeniku ŽDO Zagreb, optuženiku i njegovom branitelju te zastupnici oštećenika. Dipl. inž. Damir Tomašek je obavijstio predsjednika vijeća da je vještak Rade Stojadinović, koji je izradio prvi nalaz i mišljenje, dan prije rasprave predao naknadno pronađeno streljivo te isto nije vještačeno. Branitelj okrivljenog je zatražio dodatni rok za proučavanje nalaza i mišljenja radi eventualnih pitanja i komentara.

Zamjenik ŽDO, branitelj optuženika i punomoćnica oštećenih su se usaglasili da se pročitaju zapisnici o ispitivanju svjedoka u Srbiji te povukli prijedloge za njihovim neposrednim saslušanjem.

Nastavak rasprave određen je za 28. 02. 2012. godine u 9,00 sati.

Zapažanja monitora:

1. Zakon o kaznenom postupku u čl. 251., 252. propisuje postupanje suda i određenog vještaka prilikom izrade nalaza i mišljenja. Moramo istaknuti neprofesionalno ponašanje vještaka balističara koji je izradio pravi nalaz i mišljenje te nakon analize materijalnih dokaza iste nije vratio sudu. Stoga je u ovom sudskom postupku uočen problem pohrane i čuvanja materijalnih dokaza te smatramo da je ovakim ponašanjem bitno ugrožen dokazni postupak.

28. veljače 2012. godine – nastavak dokaznog postupka, govori stranaka, objava presude

Izvjestava: Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prate i Milena Čalić Jelić, Documenta; novinari i snimatelji; supruga optuženika

Dokazni postupak nastavljen je saslušanjem trojice vještaka balističara: dipl. ing. Damira Tomašeka, dipl. ing. Vedrana Nuića i dipl. ing. Rade Stojadinovića, vještaka medicinske struke prof. dr. Dušana Zečevića i vještakinje za kemijsko–fizička vještačenja dipl. ing. Ivane Bačić.

Vještak balističar Damir Tomašek iskazao je da ne smatra da je njegov nalaz i mišljenje u koliziji s nalazom vještaka medicinske struke, a u odnosu na prostrijel na odjeći oštećene Dragice Ninković, koji se nalazi upravo na mjestima koja su pokrivala ozljede. Rekao je da je teško reći da li se radilo o cijelom zrnu ili fragmentu istoga, da je imao dojam da se radilo o cijelom zrnu, ali s obzirom na protek vremena i manipuliranje materijalom teško je to decidirano utvrditi. Ovalni defekt ukazuje na ulazak fragmenta zrna ili ulazak zrna koje ne bi ušlo vrhom.⁴ Vještak je objasnio da je u svom nalazu konstatirao da je oštećena Danijela Roknić vjerojatno preminula nasilnom smrću i da je pritom zapravo koristio i prenio dio nalaza vještakinje medicinske struke dr. Petrovečki iz istrage i pokušao napraviti sintezu toga i svoga nalaza.

⁴ Vještak medicinske struke prof. dr. Zečević ustvrdio je da je izraze „ovalni“ i „okruglasti“ defekt crijevne kosti, u svom nalazu upotrijebio kao sinonime.

Na upit branitelja optuženika, odvjetnika Mije Goluba, vještak je rekao da je pucano iz automatske puške, a da ukoliko bi se iz iste pucalo iz blizine, zrno bi prošlo kroz tijelo osobe u koju je pucano. Pronađeno streljivo odgovara streljivu ispaljenom iz takvog oružja, a isključena je mogućnost pucanja iz pištolja. Fragmenti zrna pronađeni u tijelu oštećenice Dragice Ninković, nastali su vjerojatno od fragmenata zrna, što proizlazi iz veličine oštećenja na odjeći, konkretno na gaćicama. Ozljede stidne kosti i lakta oštećene Danijele Roknić, mogle su nastati od istog zrna, posebno imajući u vidu iskaze svjedoka koji su naveli da je malodobna oštećenica, kritičnog trenutka, bila u majčinom naručju, odgovorio je vještak na upit predsjednika vijeća. Moguća je situacija u kojoj bi takav metak prošao kroz tijelo oštećene Danijele Roknić, pritom ne pogodivši njezinu majku Branku Roknić, koja ju je držala u naručju. Vjerojatna dinamika događaja bila je takva da je metak prvo pogodio podlakticu oštećenice.

Vještak medicinske struke Dušan Zečević naveo je da sudsko-medicinska vještakinja dr. Petrovečki u svom nalazu iz istrage nije navela oštećenja na lubanji Danijele Roknić. I oštećenje trbušne šupljine i oštećenje lubanje predstavljaju tešku i po život opasnu ozljedu koja može dovesti do smrtnog ishoda. Redoslijed ozljeđivanja nije moguće utvrditi. Smrt sporije nastupa uslijed krvarenja u trbušnu šupljinu, kroz 5 ili više minuta, a ozljeda mozga brzo ili trenutno dovodi do smrti.

Temeljem odredbe čl. 256. ZKP-a, predsjednik vijeća pozvao je trojicu vještaka balističara da se očituju i eventualno usuglase u svojim vještačkim nalazima i mišljenjima.

Vještak balističar Vedran Nuić iskazao je da je njegov nalaz u suglasnosti s nalazom vještaka Tomašeka, što je potonji i potvrdio.

Vještak balističar Rade Stojadinović iskazao je da je suglasan s nalazom i mišljenjem vještaka Tomašeka, osim u dijelu u kojem isti ne isključuje mogućnost da su ozljede oštećenica nastale cijelim metkom, a ne njegovim fragmentima. Rekao je da metak nije mogao proći kroz tijelo oštećene Danijele Roknić, a da ne završi u tijelu njezine majke Branke Roknić, ukoliko ju je ista, a što proizlazi iz iskaza svjedoka, držala u naručju. Predsjednik vijeća je upozorio vještaka da je takva njegova tvrdnja životno neuvjerljiva i neprihvatljiva.

Vještak balističar Vedran Nuić, pozvan da se očituje o mišljenju vještaka Stojadinovića, rekao je da se na fotodokumentaciji koja prileži spisu, na roznoj trenirci oštećene Dragice Ninković, vidi mehaničko oštećenje koje ukazuje na izravan ulazak metka, što je potvrđeno i kemijskim vještačenjem kojim je dokazana prisutnost čestica bakra koje ukazuju na izravan ulazak zrna. Na upit branitelja optuženika, vještak je odgovorio da se radi o oštećenju odjeće koje bi odgovaralo ozljedi u predjelu stidne kosti i zdjelice.

Vještak balističar Rade Stojadinović iskazao je da nije suglasan s prethodno iznesenim tvrdnjama vještaka Nuića jer smatra da i fragmenti zrna ostavljaju tragove bakra, a da se nije radilo o izravnom pogotku, već o fragmentu, upućuje činjenica da nema izlaza tog projektila, lociranog na odjeći oštećenice.

Vještakinja za kemijsko–fizikalna vještačenja Ivana Bačić iskazala je da ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja i dodala da je moguće da je bijela tvar koja joj je dostavljena na vještačenje, uzevši u obzir vremenski protok od 16-17 godina od kritičnog događaja, nastala saponifikacijom masnog tkiva. Dodala je da stearinske kiseline ima, osim u masnom tkivu čovjeka, i u proizvodima poput voska, margarina, sapuna.

Na upit branitelja optuženika, vještakinja je odgovorila da je ta tvar mekana i nije ljepljiva i da bi pločice otpale ukoliko bi bile njome zaljepljene.⁵

⁵ Branitelj je prethodno iznio tvrdnju da se stearinska kiselina može nalaziti u ljepilu za pločice i od vještakinje je tražio afirmaciju takve teze.

Uz suglasnost stranaka, pročitani su iskazi svjedokinja i svjedoka i izvedeni drugi materijalni dokazi iz spisa. Rješenjem vijeća iz spisa su izdvojene službene zabilješke o obavijesnim razgovorima i zapisnici o uzimanju izjave, na što su stranke izjavile da neće ulagati žalbu.

Obrana optuženika

Prešlo se na **iznošenje obrane optuženika** koji je izjavio da ostaje pri svojoj ranije iznesenoj obrani i dopunio je rekavši da je iz kuće na njih otvorena paljba i bačena bomba, da on nije ulazio u kuću obitelji Roknić, a da je naknadno zaključio prema opisu rana da se na ulazu u kuću nalazio gardist Božo Milićević, a u hodniku kuće je bio ranjen gardist Ivica Kočevar Korenjak.

Na poseban upit predsjednika vijeća optuženik je odgovorio da je njegova obiteljska situacija teška, da mu je mirovina opterećena kreditom, a da ima tri kćeri, od kojih jedna s djetetom živi s njim i njegovom suprugom, a u uzdržavanju obitelji pomažu mu prijatelji.

Izmjena optužnice

Zamjenik županijskog državnog odvjetnika iz Zagreba Jurica Ilić izjavio je potom da **mijenja činjenični opis iz optužnice**, na način da iz nje izostavlja dio: „dok su u hodniku kuće pucali u Marka Roknića i lišili ga života“. U odnosu na izmijenjenu optužnicu optuženik je izjavio da se ne osjeća krivim i da ostaje pri svojoj ranije iznesenoj obrani.

Predsjednik vijeća je, budući da stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga, a vijeće nije smatralo da ima potrebe za izvođenjem dodatnih dokaza, objavio da je **dokazni postupak završen**. Prešlo se na **govore stranaka**.

Zamjenik Županijskog državnog odvjetnika iz Zagreba Jurica Ilić, u svom govoru, rekao je da vijeće može pokloniti povjerenje iskazima svjedokinja Ane Gojak i Branke Roknić, koje su okolnosno opisale kako je optuženik usmrtio oštećenice, unatoč razlikama u navođenju vrste vatrenog oružja iz kojeg je pucano, koje se mogu pripisati velikom proteku vremena i psihičkom stanju, u kojem su se svjedokinje kritične zgodne nalazile. Naveo je da je optuženi Gojak često dolazio u kuću Roknić i *tempore criminis* je tamo bio u svojstvu vođe grupe. Budući da su svi svjedoci pripadnici HV-a, koji su bili prisutni kritičnom događaju, negirali da su ulazili u kuću, postavlja se pitanje tko je onda ubio oštećenice. Obrana optuženika usmjerena je otklanjanju kaznene odgovornosti i kao takva je neistinita. Rekao je da su obrane optuženika u suprotnosti s izvedenim dokazima. Predložio je da se optuženika proglasi krivim i osudi po zakonu.

Punomoćnica oštećenika odvjetnica Slađana Čanković u potpunosti se pridružila govoru tužitelja.

Branitelj optuženika, odvjetnik Mijo Golub, u svom završnom govoru, konstatirao je da smrt oštećenica nije posljedica kršenja Ženevskih konvencija, već posljedica događaja koji je predstavljao

oružani napad i potom osvajanje objekta iz kojega je bačena bomba i pucao je te se nije moglo zaključiti da se u njemu nalaze nenaoružane civilne osobe. Istaknuo je da iskaz svjedokinje Ane Gojak nije istinit kad ona opisuje direktan pogodak u leđa oštećenice Danijele Roknić. Svjedoci pripadnici HV-a zbog straha ne žele reći tko je ušao u kuću, a prema rezultatima provedenog dokaznog postupka su određeni pripadnici HV-a ipak ušli u kuću obitelji Roknić, gdje su i ranjeni. Rekao je da nitko na egzekutivan način, pred svjedocima, ne bi ubio oštećenice. Stoga je sudskom vijeću predložio donošenje oslobađajuće presude.

Optuženi Željko Gojak u potpunosti se pridružio govoru svoga branitelja, dodavši da svjedoci nisu htjeli reći tko je pucao, ali da to svakako nije bio on, koji je s ukućanima bio u dobrim odnosima i ne bi ih ubio.

Predsjednik vijeća objavio je da je **glavna rasprava završena**.

Nakon vijećanja predsjednik vijeća, sudac Ivan Turudić, je u ime Republike Hrvatske objavio **presudu** kojom je optuženi Željko Gojak proglašen **krivim**

jer je dana 5. listopada 1991. godine, u karlovačkom naselju Sajevac, kao djelatnik PU karlovačke, zajedno s više nepoznatih pripadnika Zbora narodne garde, ušavši u obiteljsku kuću Marka Roknića, u prostoru kuhinje s više hitaca iz vatrenog oružja, lišio života članove njegove obitelji Dragicu Ninković i maloljetnu Danijelu Roknić,

zbog čega je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od **9 godina**.

Optuženik je zbog slabog imovinskog stanja u **cijelosti oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka**, a riješenjem vijeća mu je **produljen pritvor**.

Oštećenici su upućeni da svoj **imovinsko-pravni zahtjev** ostvaruju u parnici.

U usmenom obrazloženju presude predsjednik vijeća je istaknuo da su nesporno dokazani navodi iz optužnice, a da je vijeće cijenilo obranu optuženika kao neuvjerljivu i neusklađenu s iskazima svjedoka kojima je vijeće dalo vjeru.⁶ Optuženikove riječi, upućene nepoznatim supočiniteljima predmetnog kaznenog djela: „Nemojte nju, neka ona pati!“, ukazuju na posebno tešku okolnost, odnosno odiozan način izvršenja utuženog krimena. Ta njegova izjava upućuje na njegovu ubrojivost i svijest prilikom počinjenja djela, koje je dakle počinio s izravnom namjerom. Iako sudsko vijeće, prilikom odlučivanja, nije držalo spornim da su „udružena zvijezda i kokarda napale Karlovac“, ta okolnost optuženiku nije dala za pravo da ubija nezaštićene civile. Po riječima predsjednika vijeća, sudjelovanje u Domovinskom ratu, optuženiku nije cijenjeno kao olakotna okolnost jer se nije ponašao

⁶ Radilo se, kako je to i navedo sudac Turudić, o svjedočkim iskazima Ane Gojak, za koju je vijeće zaključilo da je nepristrana jer je s optuženikom u tazbinskom srodstvu, kao supruga njegovog djeda i o iskazu Branke Roknić.

onako kako bi se hrvatski vojnik trebao ponašati, a svojim djelom je okaljao ugled HV-a i naštetio RH. Kao olakotna okolnost, optuženiku je uvaženo protok vremena od 20-ak godina od izvršenja samog djela, zbog čega se svrha kažnjavanja ne može u potpunosti postići. Ipak ova je presuda važna za specijalnu, ali i generalnu prevenciju, kako bi se uputila opomena svima da se ratni zločin ne isplati, zaključio je predsjedavajući, sudac Turudić.